

I andet punktum stk. 2 pålægges det kommunerne at inddrage repræsentanter for brugerne i forbindelse med udarbejdelse af kravene til f.eks. kvalitet af hjælpemidler, forsyningsikkerhed, forhandlernet m.v. ved kommunens indgåelse af aftale med leverandører. Der tilsigtes herved, at brugerrepræsentanterne i forbindelse med udarbejdelsen af krav til leverandøraftaler inddrages på en sådan måde, at der opnås mulighed for reel indflydelse, men der tilsigtes ikke at give brugerrepræsentanterne en egentlig vetoret, der kan blokere for kommunens indgåelse af aftale med leverandører.

I stk. 3 defineres de særligt personlige hjælpemidler, for hvilke der skal være mulighed for brugeren til selv at vælge leverandør. Har kommunen indgået leverandøraftale har brugeren alligevel mulighed for selv at indkøbe sit hjælpemiddel hos en leverandør efter eget valg. I disse tilfælde kan brugeren få refunderet det beløb kommunen ville kunne have anskaffet det pågældende hjælpemiddel til i medfør af leverandøraftalen. Brugeren kan dog højst få refunderet det beløb som pågældende har betalt for hjælpemidlet.

I de kommuner, hvor der ikke er indgået leverandøraftale, ydes støtten til anskaffelse af de særligt personlige hjælpemidler efter regning, dvs. brugeren kan selv vælge leverandør.

Nr. 2-4 er konsekvensrettelser.

Til § 2

Efter forslaget får bestemmelsen, der giver brugere af særligt personlige hjælpemidler ret til selv at vælge leverandør, først virkning, efterhånden som de ek-

sisterende leverandøraftaler eller aftaler i medfør af igangværende udbud udløber. Det afgørende for om aftaler i medfør af igangværende udbud er omfattet af bestemmelsen er, om der er udsendt udbudsmateriale forinden den 22. maj 1996, og at der i øvrigt ikke foretages væsentlige ændringer i udbudsmaterialet.

Forslaget om en overgangsordning skyldes, at det i folketingsåret 1994-1995, som led i Folketingets behandling af beslutningsforslag nr. B 28 om sikring af indflydelse for modtagere efter bilstandslovens § 58 af hjælpemidler af personlig art, blev overvejet midlertidigt at gennemføre en ordning, som svarer til den ordning, der foreslås gennemført ved nærværende lovforslag. Justitsministeriet udtalte i den forbindelse, at det ikke kunne udelukkes, at der efter omstændighederne ville kunne være tale om et ekspropriativt indgreb. Vurderingen heraf måtte ifølge Justitsministeriet bero på en konkret fortolkning af det enkelte kontraktsforhold.

Endvidere taler almindelige lovtekniske hensyn for ikke gennem lovgivning, at gribe ind i bestående kontraktsretlige forhold.

Socialministeriet har ikke præcise oplysninger om aftalevilkårene i de eksisterende leverandøraftaler, herunder hvor lange perioder aftalerne omfatter, men det vurderes, at der generelt ikke indgås aftaler, der rækker ud over 2-4 år.

Til § 3

I medfør af denne bestemmelse forpligter regeringen sig til senest i folketingsåret 1998-1999 at fremsætte forslag til en evt. revision af denne lov.